

3 РОБІТНИЧОГО РУХУ В КАНАДІ

РОБОТА У ВІДДІЛІ У.С. К.П.К. В САСКАТУНІ, САСК.

Багато пишеться в Саскатуні про просвітно-організаційний рух серед українського робітництва, але мало коли згадується на сторінках "У. Р. В." про працю політичної партії, яка тут існує, а це К.П.К. Тут є відділ У.С. К.П.К. і є також англійський відділ. Правда, числом обидва відділи не великі.

Що я хочу сказати, це те, чому з нашої місцевості мало пишеться про політичний рух. Перше все треба признати, що Саскатуна не є індустріальне місто, але агрикультурне, фермерське. Тут робітники більше займаються зimoю, а літом працюють по фармах і в лізних дорогах. І щоби повести працю на більшу скалу, як це можна зробити і робити між робітниками в індустріальних містах, цього тут не можна виконати. Тутешнє робітництво можна зачислити більше до пів-пролетаріату, як до пролетаріату.

Не бракує тут також робітничих фейкерів, котрі признають себе на словах також радикальними і ніби то обороняють робітництво, але коли прийдеся вийти за діло і доказати що небуває, то вони тоді сплять, або викручуються то обставинами, то тим, то цим. Говорю це в більшій частині про тих, що сидять в ремісничій раді. І коли навіть за їх старанням приїхав був Скот Нірінг, то після його візду ці фейкери крутили головами, бо все, що Скот Нірінг сказав, було їм не по нутрі. Скатова промова була проти таких, як вони самі. І він доказав їм фактами, а головним тим робітниками, що вірили ще їм, що однієюкою правдивою і чесною партією є комуністична партія, котра не на словах, а на ділах бореться за поліпшення життя всього людства. І тому наші різні фейкери шкрябалися в листину після його візду.

Комуністична партія хоч маля числом, робить свою роботу по стільки, по стільки це можна зробити в цій місцевості. Партія спільно підпомагає страйкувачам майнерів 18. дістрікту. Також тепер партія відкупулася на зазив майнерів з Нової Скошії. Спільними силами відділу У.С. К.П.К., відділу англійського та ліги коммодолі устроєно концерт-мітінг 5. квітня. Конерт-мітінгові помагав і відділ ТУРФДім. По за партія відбуває спільно засідання раз в місяць. А що неділі сходяться товариші англійські, як також члени У.С. К.П.К. і читають книжки.

Так само партійні товариші працюють між лігою коммодолі, котра числить около 38 молодих хлопців і дівчат. Мушу зазначити, що молоді товариші і товаришки цікавляться ріжними питаннями, які їм радо по змозі уділяють партійні товариші. Їх мітінги відбуваються майже щотижня.

Український відділ недавно виставив драму М. Ірчана п. н. "Родина Шіткарів". Партійні товариші також беруть живу участь в інших організаціях і працюють між робітництвом після своїх сил і здібностей.

На закінчення кличу цих товаришів, котрі чують і уважають себе свідомими, вступати в ряди компартії. Не вистарчає бути симпатиками, а треба самому вступати в ряди партії і боротися за краще життя цілої громади працюючих.

Скиталець.

В МАНДРІВЦІ.

Кемпор, Алта.

Кемпор — це майнерська кемпа. Майнери живуть в тяжких обставинах. Ще не обтрянисли з дову, який затягнули під час страйку минулого року. Майна робить всею дня на тиждень і майнерам за ледво вистарчає на життя.

В організаційній роботі на першому місці є Фінляндія. З причини візду деяких українських товаришів відділ ТУРФДім підупав, але ті товариші, які тут лишилися, не дармують і ведуть далі освітню працю серед майнерів. Завдяки гуртові передових робітників ріжних національностей, кожний юній робітник є передплатником комуністичного часопису "Воркер", як також багато чисел розходиться "Left Wing", "U.P.B." і "Робітничі". Серед українських робітників бракує товариша, котрий продав би діточу школу, учив співу дітей і дорослих, а тоді й організація втрималася б.

Келгари, Алта.

Про обставини місцевого робітництва не приходиться багато писати, бо вони добре відомі і в буржуазній пресі. Нема тут добра, коли безробітні лішки машерують з Келгари до Едмонтону.

Що-ж до українських робітників, то вони поділені на два табори. Більший загаль українського робітництва гуртується при Укр. Роб. Домі. Там містяться слідуючі відділи: Тов. У.Р.-Ф.Д., У.С. К.П.К., Жіночої Секції, СВРМ, діточа школа, оркестра, драмгурток. Є школа дорослих, де вони вчаться рахунків, географії; що суботи є представлення, а що неділі концерт. Час від часу скликається масові мітінги, на яких промовляють місцеві товариші. Взагалі українське робітництво в Келгари гарно поступило вперед, бо коли я був тут шість літ тому назад, тоді майже не було партійних організацій. Але часи зміняються, а з ними й люде. За це можна хіба келгарським товаришам погратувати.

На цему місці складаю ширшу подяку товаришам і товаришкам в Кемпорі і Келгари за їх ширшу допомогу в моїй праці.

Г. Б.

В ОБОРОНІ КОЛЬОНІАЛЬНИХ НАРОДІВ.

Східне бюро Комінтерну звернулося до трудящих усіх країн з відозвою, в якій закликає голландських робітників довести свою солідарність з поновленими колоніальними рабами Індонезії боротьбою проти спільного ворога — голландського уряду та буржуазії.

В ОБОРОНІ КОЛЬОНІАЛЬНИХ НАРОДІВ.

Східне бюро Комінтерну звернулося до трудящих усіх країн з відозвою, в якій закликає голландських робітників довести свою солідарність з поновленими колоніальними рабами Індонезії боротьбою проти спільного ворога — голландського уряду та буржуазії.

В ОБОРОНІ КОЛЬОНІАЛЬНИХ НАРОДІВ.

Східне бюро Комінтерну звернулося до трудящих усіх країн з відозвою, в якій закликає голландських робітників довести свою солідарність з поновленими колоніальними рабами Індонезії боротьбою проти спільного ворога — голландського уряду та буржуазії.

ЧИ ДАВАТИ ТІ ПОМІЧ.

Останніми часами до Бюро Української Секції К.П.К. наспіло кілька листів від відділів та поодиноких членів Секції з запитом, чи можна давати поміч людям в Європі, які звертаються за нею безпосередно до цих відділів чи одиниць.

Нам надіслано також ці прохання до переглянення. Сподіючись, що такі листи і на далі будуть приходити, уважаємо за відповідне перестерігти товаришів на місцях, щоб з такими листами ободились дуже обережно. Люде, що просять такої помочі, звикли для більшої певности приписувати собі дуже багато революційности, та відданости робітничій справі, а в дійсності цього в них може бути якраз найменше. Самий факт, що відноситься вони поодинокі, свідчить, що організації вони не знають, або що такі не попері-б їхнього прохання через те, що вони на це не заслуговують.

Ми, як організація, як стисло здисциплінована революційна партія, можемо нести поміч і відловити за неї тільки в організованій формі, себто, коли така поміч йде через руки якихсь організацій, котрі руть за тих людей, котрим таку поміч уділяється.

Рекомендувати несення помочі одиницям, яких ми не знаємо, не краще, або які ще й зараз раді-б в ложці водити цільний робітничий рух, а тільки приперті в тісному кутку, надівають на себе революційну маску, ми не можемо а навіть не похваляємо такої.

Коли треба подати комусь поміч, тоді Бюро, чи Ц.В.К. самі видають до цього заклад. Рівночасно звизмаємо відділи, а також і поодинокі члени нашої Секції, щоб всім листам з просьбами о таку поміч засилали до Бюро, щоб ми могли по можности розслідувати історію їхніх авторів.

Бюро У.С. К.П.К.

ВИГАНЯЮТЬ З ПАРЛЯМЕНТУ СЕЛЯНСЬКИХ ПОСЛІВ.

Югославський уряд Пашича позбавив польського права 45 послів хорватської селянської партії за те, що та партія не годиться з політикою сербських фашистів. Так сербська буржуазія поступає з селянськими послами окупованого нею краю — Хорватії.

ПРОТИ НЕБЕЗПЕЧНОСТІ ДУМКИ.

В Токіо, Японія, відбувся величний мітінг протесту проти законопроекту про "небезпечні думки", що його ухвалив парламент. На мітінгу ухвалено резолюцію, що закликає до рішучої боротьби проти законопроекту. Учасники мітінгу пробували увійти до будинку парламенту, але поліція їх розігнала. Багато арештовано.

ПРОТИ НЕБЕЗПЕЧНОСТІ ДУМКИ.

В Токіо, Японія, відбувся величний мітінг протесту проти законопроекту про "небезпечні думки", що його ухвалив парламент. На мітінгу ухвалено резолюцію, що закликає до рішучої боротьби проти законопроекту. Учасники мітінгу пробували увійти до будинку парламенту, але поліція їх розігнала. Багато арештовано.

3-А-Г-А-Д-К-И.

(Малій фейлетон.)

І.

Канада... Вінніпег — місто в Канаді... Базар у Вінніпегу... По базару людина ходить... У людини той кошк... У кошківому тому курчій яйця... — Яйця! Яйця! Ось вони, курчій яйця! Свіжі яйця! Дешеві яйця!

— Мені, будь ласка десяток! — Прошу дуже! Не яйця, а мандарина! Самий жовток! Не жовток, а гоголь-моголь! Крашанок! Крррашанок! Кому крррашанок?! Сам би їв, та грошей треба!

— А справді свіжі, дячку! — Як новий фрак, голубчик! У мене на чисту! Без ніяких шифрів, без ніяких таємниць! Просто! Не крам, а сама ширість!

— Дайте! — Прошу, будь ласка! Крррашанок! Ось вони! Кому крррашанок! Яйця! Яйця! Яйця!

Що це значить: угадайте!

ІІ.

Канада. Вінніпег. Вулиця у Вінніпегу... Біжить тою вулицею людина... Піджаку у його на олашки, бриль у його на потилиці, а на лобі в його краплини гарячого поту... Мчить людина...

— Не знаю. Або що? — Коли-б я знав, що він і туди носить, я вже й туди не поїс-би.

— Чому? Хіба ти його знаєш, що без бортьби костюмерів уступаєш? — Чи я його знаю? Він генерал, а я робітник — чи я його знаю? Я його не знаю, але коли він генерал, то я йому уступаю... Добре, що він вже носить... Хі-хі-хі!

— Чого зуби скалиш? — Ви тільки подумайте: я робітник — воюю, а він генерал — носить... Чи не варт померти за кількама костюмерами, щоб він тільки носив? — Гуд-бай місіс!

— Гуд-бай Джани! — Дай боже, щоб всі генерали носили!... Гетап, Чали!... ІІ.

Е-В-О-Л-Ю-Ц-І-Я.

(Також фейлетон.)

І.

Еволюція, товаришу Остепе, еволюція, товаришу Вишне... Все на світі еволюціонує, і генерали перед цим не заасекуровані.

З яєць на молоко. У Вінніпегу на Селкрік вулиці... Приходить розвозяч молока під двері і стукає: — Молоко!... Чи не треба? Свіже, свіженьке! Газдиня: — А ти шур, що свіже? — Я і без шур — свіже. — Уважай, бо до мене генерал носить... — А?.. Він також вже носить? — Шур, що носить! — Добре, що він вже носить... Добре, що він вже носить... Гуд-бай!... Добре, що він вже носить.

— Куди-ж ти втікаєш? Дай молока! — Молоко? — Авже-ж! — Вам генерал вже носить... — Шур, носить... А ти-ж як думаєш? — Коли він вам носить, то хай вже носить... Добре, що він вже носить... А скажіть, місіс, чи він і до вашого сусіда носить?

— Славайсу! — Здрастуйте. — Чи то тут буде... Бюро посередництва? Тут, тут... сидіть... Ви фармер? Вам молодого, здорового?.. А може вам жинку... даруйте, робітництво? — Я прийшов... — Так, так, я бачу... Ось генерал тільки ще від молока не вернувся... Зателефонували — вони й побігли... понесли!

— Не знаю. Або що? — Коли-б я знав, що він і туди носить, я вже й туди не поїс-би.

— Чому? Хіба ти його знаєш, що без бортьби костюмерів уступаєш? — Чи я його знаю? Він генерал, а я робітник — чи я його знаю? Я його не знаю, але коли він генерал, то я йому уступаю... Добре, що він вже носить... Хі-хі-хі!

— Чого зуби скалиш? — Ви тільки подумайте: я робітник — воюю, а він генерал — носить... Чи не варт померти за кількама костюмерами, щоб він тільки носив? — Гуд-бай місіс!

— Гуд-бай Джани! — Дай боже, щоб всі генерали носили!... Гетап, Чали!... ІІ.

— Славайсу! — Здрастуйте. — Чи то тут буде... Бюро посередництва? Тут, тут... сидіть... Ви фармер? Вам молодого, здорового?.. А може вам жинку... даруйте, робітництво? — Я прийшов... — Так, так, я бачу... Ось генерал тільки ще від молока не вернувся... Зателефонували — вони й побігли... понесли!

ЧИ ВИ ВЖЕ МАСТЕ

найновішу книжку відомого пролетарського письменника М. ІРЧАНА

КАРПАТСЬКА НІЧ

що недавно вишла з друку? Якщо немає її в вас, або ви її забули, то поспішайте купити, а буде мати корисну книжку в хаті. Не тратьте вона вартости навіть тоді, як ви перерахуєте її. Це довша повість з воєнних часів в Галичині і в життя робітництва в Америці. Коли читаєте, то не можете так доволу відірватися від книжки, доки не перерахуєте до кінця. Письменик М. Ірчан сам переніс війну і вірно описує всі ті страшні події в старому краю. Читаючи "Карпатську ніч" ви рівночасно багато вчите і в найбільш приступний спосіб, бо ця книжка написана незвичайно зрозумілою мовою. Надруковано вона на найкращому папері, окарднена в артистичному малюнок в двох кольорах. КУПІТЬ, А НИКОЛИ НЕ ПОЖАЛІТЬ! РОЗПОВІСНОДИОРТЕ СКРИЗЬ ЦЮ КНИЖКУ.

Вислаються книжки за попереднім надісланим грошем. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ. Замовлення з грішми посилати на таку адресу: Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

Вислаються книжки за попереднім надісланим грошем. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ. Замовлення з грішми посилати на таку адресу: Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

Вислаються книжки за попереднім надісланим грошем. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ. Замовлення з грішми посилати на таку адресу: Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

Вислаються книжки за попереднім надісланим грошем. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ. Замовлення з грішми посилати на таку адресу: Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

Вислаються книжки за попереднім надісланим грошем. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ. Замовлення з грішми посилати на таку адресу: Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

Вислаються книжки за попереднім надісланим грошем. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ. Замовлення з грішми посилати на таку адресу: Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

Вислаються книжки за попереднім надісланим грошем. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ. Замовлення з грішми посилати на таку адресу: Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

РИЖНІ ВІСТІ.

ЧЕМБЕРЛЕЙН СПІВЧУВАЄ ЕСПАНСЬКИМ ФАШИСТАМ.

Чемберлейн, англійський міністер закордонних справ, висловив свої симпатії до реакційної Іспанії "Я щасливий, — сказав Чемберлейн в палаті громад, — що маю можливість публично спростувати чутки, які поширено в Танжері та в еспанських колах Мароко, що ніби ріфи користуються симпатіями англійського уряду. Симпатії англійського уряду йдуть до еспанського уряду в тих трудноцях, які останній зустрічає в Мароко".

Французька поліція і чужоземні артисти.

За останній час поліція французького прем'єра Еріо безупинно трусить чужоземних артистів, що живуть в Парижі. "Іманіте" повідомляє, що французький уряд має намір вигнати з Франції інтелігентних робітників, котрі хоч і не займаються політикою, але виявили більш або менш отверто свої симпатії до культурної роботи, яку провадить С.Р.С.Р.

Відновлять передплату на "Укр. Роб. Вісті"

Вислаються книжки за попереднім надісланим грошем. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ. Замовлення з грішми посилати на таку адресу: Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

Вислаються книжки за попереднім надісланим грошем. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ. Замовлення з грішми посилати на таку адресу: Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

Вислаються книжки за попереднім надісланим грошем. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ. Замовлення з грішми посилати на таку адресу: Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

Вислаються книжки за попереднім надісланим грошем. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ. Замовлення з грішми посилати на таку адресу: Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

Вислаються книжки за попереднім надісланим грошем. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ. Замовлення з грішми посилати на таку адресу: Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

Вислаються книжки за попереднім надісланим грошем. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ. Замовлення з грішми посилати на таку адресу: Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

Вислаються книжки за попереднім надісланим грошем. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ. Замовлення з грішми посилати на таку адресу: Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

Вислаються книжки за попереднім надісланим грошем. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ. Замовлення з грішми посилати на таку адресу: Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

Вислаються книжки за попереднім надісланим грошем. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ. Замовлення з грішми посилати на таку адресу: Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

В БУРЯНАХ

Другий том спогадів з громадянської війни на Україні 1920 року. (Продовження.)

НА ВОЛІ.

Спомини минулих тяжких днів рознервували мене. Чую, гарячка охвачує ціле тіло. Починаю дрожати. Спам'ятовуюся. Нові спомини лізуть вперто, але я відганяю. Мабуть близько полудне. Сонце височенько.

З найбільшою ненавистю, яка тільки може бути в людини, ненавиджу себе.

І чого, чого я тут лежу? Чотири дні! Скотина, не людина... Голоду не відчуваю. Тільки порожньо страшенно і вражіння, як-би з мене при якійсь операції все вибрало, а потім залиши порожній живіт.

Починаю сумніватися. Може це не 4 дні я лежу тут? Може тільки день? Може я спав і все це снілюсь? Рахую на пальцях: В понеділок вечером Кагарлик. У вівторок ранком мій полон і сховок вечером.

В середу ночу підкрадався до шляху. В четвер — тут. І сьогодні ятниця. Значить не сон. А думки в'яла. Думка лінива. Хочу підняти руку і не можу. Цілий став де-

ревалний.

З трудом дивлюся в розбите дзеркало і — не хочу бачити обличчя. Гидко і жалко. Дивлюся на голову. Видається, полисила.

А цілий порожній, безсилый. Десь близько закричали діти. Згадую: — Діти — наше майбуттє... І це більш стає гидко мені. І соромно за себе самого. І страшно. Бо чую, що сили опускають. Не можу навіть ворохнутися, як колиш. Видається, що руки і ноги і ціле тіло — напухли.

Оглядаю долоню. Пальці набреніли, згубили.

А в голові, як-би молотком: — Умреш... Умреш... Умреш... І в цей момент налітає мого бадьоре "я". — Виходи! — Кричить з душі. Енергично піднімаюся, щоб сісти. Але паду. Немає сил.

І розпука тисне за горло. Починаю стогнати, щоб прихилити людину. Жду, слухаю, стогну і знову слухаю. Ні душі.

Пробую піднятися боком. Піднімаюся і не чую ніг, ні рук. Деревляни. З трудом сідая. На голові шум, в очах темніє. Роскидаю у виході присохлу кропиву, щоб вилітати на двір. Знову кроху. Колочки покочили і кров видається не червона, тільки — чорна. На дворі. Сонце, світ, тепло. Весело, вільно і незвичайно. Як давно я був тут!

Встаю на рівні ноги, але зараз-же закручується голова, темніє в очах і я паду безладно в кропиву. Зі злости кусаю руки. Відпочиваю і знову на ноги. І знову паду. Стогну, хочу крикнути, та голос ледво самий чує.

Але такі встав. Підняв ногу, щоб йти, а вона, гей-би не моя. Піднялася, та не чуло, тільки бачу. Повільно, обережно, кроком йду городом. Байдуже, чи бачить хтось, чи ні.

Аж зирк! — жінка сапає бараболою. Глянула на мене і перелякано відступила назад. Підходжу ближче. — Тітко — шепочу. — яке в селі військо? — Червоне голубчику — відповідає і по материнськи пригортає до себе. — А може ви не знаєте тітко... — допитуюся. — Як-же голубчику, в мене стоять з кінями. Вже два дні у нас... Розказую її півсвідомо бурянову трагедію. — Бідний хлопцеві — жаліє бабуся і втирає сльози. — А шукали пани того вечера, ходили здовж кушів і штиками штовхали... Взв'язав мене за стан і повела в хату. Ах як гарно! Хата, воля, свої! Вже немає бурянів, ні голоду. Бабуся наліла миску юшки з м'ясом, але я взяв одну ложку і більше не можу. Не їде. І їсти якось хочеться і нехочеться.

Тоді вона шклянку молока. Вилив з охотою і ніби мішничий. Хоч ноги моїми стали. І руки. Дякую жінці, дякую гарно, як змію, а вона плаче. (Згадалася мені рідна мати — чорна донька.)

Пду. Не їду, а повільно сунуся. До залізничці. І скрізь життя, скрізь електрика сонця. Хвилюються жита, зомліла хитаються трави. Ах! Як давно я все це бачив! І де я був?

Воля! Широка воля і певне життя! Яке велике і цінне слово: Воля! Аж тепер знаю. Жию. Буду жити. Мушу жити! Я хочу жити!

Ех! Воля і життя! Кохаю вас! І Тебе Соціалістична Україно! Ти така закосичена, така радісна і надита життям. Вітай! Вітай мій Новий Краю! Бо я з другого світа. Вітай! Ось залізниця. Бачу на лавці знайомих товаришів, між ними й т. Барана. Підходжу. Подаю мовчки руку — говорити мені тяжко. І дивуюся. Ніхто не звертає на мене уваги, якби я чужий. Тов. Баран знає мене приблизно 7 років — і — те-ж нічого. Обурююся в душі. — Товаришу Баран, не пізнаєте? Він дивиться своїми добрими, великими очима і здвигає плечима. — Не пізнаю. Ви мабуть були в нашій дивізійній орхестрі... Але в цій хвилі, хтось з товаришів закричав: — Та-ж це Ірчан! — Всі схлопуються. Дивляться. Потім кидаються до мене. — Ірчан! Ірчан! Відкляй! Коротко-уривано розказую слабим голосом. Вони вже рахували мене убитим. Радість в них і в мене. Зараз-же принесли борщу, молока, хліба. Але я не можу. Не хочеться. Я радію: — Воля! Життя! Розказують мені, що цілий обоз були Польки захватили в полон того дня, як попав й я. Навіть забрали майже цілий штаб дивізії. Але по дорозі, як вони верталися на Київ, червона кіннота наскочила, все одібрала назад, ще й 600 польських воєків в придане. (Кінець буде.)